

TÖVBE
Ömrümüzün geriye kalan vaktinin¹ selâmet ve tövbeyle
geçmesini Rab'den dileyelim.
(28.02.2021)

İlahî Litürji'de ve diğer tüm ayinlerde, Allah'a yönelttiğimiz en önemli dileklerden birisi, tövbe ve günahlarımızın affıdır. Kilisemiz bu dilekleri ortak ibadetlerde belirlerken "Göklerdeki Babamız" duasını esas almıştır. (Matta 6,9 & 12).

Tövbe ve günahların affına dair dilekler 50 (51). Mezmur'da da belirtiliyor. Bu Mezmur ayinlerde en az günde dört defa okunuyor. Aynı zamanda ayin esnasında yapılan değişik yakarışlarda da tövbe ve günahların affı Allahtan isteniyor. "**Ömrümüzün geriye kalan vaktinin selâmet ve tövbeyle geçmesini Rab'den dileyelim.**" "Günahların bağışlanması ve affı için yalvaralım" gibi. Triodion döneminde ise, Pazarları, Sabah Duasında, 51.Mezmurdan hemen sonra terennüm edilen "Bana tövbe kapılarını aç, ey Hayatveren" ilahîsi ruhlarımıza huşu veriyor.

Rabb'e sık sık bize tövbekarlık ruhu bağışlaması için yakarıyoruz. Fakat genelde şöyle oluyor: tövbe kelimesini duyan birisi, onun faydalarını tanımıyorsa, kendisini mutsuz hissediyor ve şöyle düşünüyor: Eyvah! Tövbe! Hayatımın bütün kirli taraflarını hatırlamak! Bunlar için tövbe etmem lazım, bir de gidip manevi pederime bildirmem lazım! Hangi cesaretle? Bu utanca nasıl katlanırım?

Fakat tövbede ve günah itirafında utanılacak hiçbir yok. İnsan günahı işlerken utanmalı, ondan temizlenirken değil! Bir insan tövbe edip günah itirafında bulunduğu sevinir, çünkü kötü olan günden temizlenir, ruhun ona acı veren hastalıklarından iyileşir, artık temiz vicdanla gözlerini Allah'a doğru yükseltmeye cesaret eder.

Çağımızın azizlerinden biri olan Aziz Porfiryos şöyle derdi: "Tövbe, Allah'ın insana olan sevgisinin bir gizemidir. Bu mükemmel yolla insan kötülükten kurtulur. Gidip günah itirafında bulunuyoruz, Allah ile etkileşimi hissediyoruz, içimize sevinç geliyor, suçluluk duygusu gidiyor. Endişe, korku olmadan, ölümsüzlüğe doğru ilerliyoruz. Ortodoksluk'ta çıkmazlar yok, çünkü affetme lütfuna sahip olan manevi peder var" (Hayatı ve Sözleri, sayfa 400). Uzun lafı kısası : Günahkarım, güçsüzüm. Tövbe

¹ Petros'un Birinci Mektubu 4:2.

ediyorum, Allah Baba'nın şefkatine sığınıyorum. Tıpkı bugünkü İncil pasajındaki savurgan oğul benzetmesinde olduğu gibi, itiraf ediyorum, rahatlıyorum ve tarifsiz neşeye nail oluyorum.

Fakat bunlardan sonra şu soru geliyor akıllara: Madem günahlardan tövbe yoluyla kurtulmak bu kadar kolay, neden günahlarının ağırlığı ile yaşayıp, acı çekip, tövbe etmeyen insanlar var?

Aziz Pederlerin bize öğrettiklerine göre, tövbe edebilmek iki etkene bağlıdır. İnsanın hür iradesine ve Allah'ın lütfuna. İnsan tek başına tövbeye doğru hareket etmez. Bu durum için Rabb'in şu sözü de geçerlidir: "Bensiz hiçbir şey yapamazsınız" (Yuhanna 15,5). Dolayısıyla bu büyük hediyeye ulaşabilmemiz için Allah'ın lütfuna ihtiyacımız var, o lütuf bizi uyandıracak, acınası halimizin farkına vardırarak ve tövbe etmeyi isteyeceğiz. Çünkü, tıpkı Elçi Pavlus'un dediği gibi: "Çünkü kendisini hoşnut edeni hem istemeniz hem de yapmanız için sizde etkin olan Tanrı'dır." (Filipililer 2,13).

Fakat içimizde Mesih'in harekete geçebilmesi için bazı şartlar var. Bunlar, alçakgönüllülük, Mesih'e karşı sevgi ve duadır. Allah, insanın hür iradesine saygı duyarak, insanın bunu kendisinin istemesi için onu bekler. Bu yüzden gerek ortak ibadetlerimizde gerekse evimizde dua ederken Rab'ben sık sık bize tövbe bağışlamasını istiyoruz. **"Ömrümüzün geriye kalan vaktinin selâmet ve tövbeyle geçmesini Rab'den dileyelim"** ve " Göksel Kral... iyi ve insansever olduğun için bizleri tövbe ve itiraf halinde teslim al".

Bu noktada yukarıdaki iki yakarışın demek istediği çok önemli bir şeye dikkat etmemiz gerekiyor: tövbe yalnızca zaman zaman manevi pederimize gidip günah itirafı yapma ihtiyacını hissettiğimizde yaşanacak bir durum değildir. Her gün ve her an günah işleme ihtimalimiz olduğu için, tövbe durumunu tövbe halini sürekli olarak yaşamamız gerekir, öyle ki günahın ölümcül virüsleri yok olsunlar. Yani tövbe, ruhumuza tıpkı bir aşı gibi işliyor ve bizi manevi sakatlıklardan ya da manevi ölümden, yani ruhun yaşamın kaynağı olan Allah'tan ayrılmasından koruyor.

Bu şekilde tövbe ve günah itirafıyla hazırlanmış bir ruh, Allah'ın bahşettiği yüce lütfâ nail oluyor: İsa Mesih'in kutsal kanının ve bedenini "Sevinç, sağlık ve mutluluk", "günahların bağışı ve edebi hayat" için alıyor.

Kardeřlerim, zellikle İlahî Litürjî’de ve diğer ayinlerde tövbe ve günahların bağışlanmasıyla ilgili yakarışların ne kadar önemli olduğunu anlayalım. Bu yakarışların her birimizin kalbine işlemesine dikkat edelim öyle ki gökyüzüne ulaşabilsinler. Oradan da insansever Rabb’imiz bizlere, daima tövbe ile yaşamamız ve esenlik ile sevinci hem burada hem de ebedi hayatta tatmamız için bağışlayacak. Amin.